

USTAWA O ZMIANIE USTAWY O SPECJALNYCH STREFACH EKONOMICZNYCH I NIEKTÓRYCH USTAW

z dnia 2 października 2003 r. (Dz.U. Nr 188, poz. 1840)

(zm. Dz.U. z 2014 r. poz. 1854, Dz.U. z 2013 r. poz. 1646, Dz.U. 2006 Nr 141, poz. 997, Dz.U. 2005 Nr 184, poz. 1539, Dz.U. 2004 Nr 273, poz. 2703, Dz.U. 2004 Nr 123, poz. 1291)

Art. 1 W ustawie z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz.U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 4 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„ 7) koszty inwestycji uwzględniane przy obliczaniu wielkości pomocy publicznej dla przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenie po dniu 31 grudnia 2000 r., oraz dla przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz.U. Nr 188, poz. 1840),

8) sposób dyskontowania kosztów inwestycji i wielkości pomocy publicznej na dzień uzyskania zezwolenia. ”;

2) w art. 7 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„ 1. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której Skarb Państwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) po jednym przedstawicielu: ministra właściwego do spraw gospodarki, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, oraz wojewody - jako przedstawicieli Skarbu Państwa,

2) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

1a. Do składu rady nadzorczej spółki będącej zarządzającym, w stosunku do której samorząd województwa posiada większość głosów, które mogą być oddane na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, powołuje się nie więcej niż 5 osób, w tym:

1) dwóch przedstawicieli samorządu województwa,

2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki,

3) nie więcej niż dwóch przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego, z wyłączeniem samorządu województwa, których udział w kapitale zakładowym tej spółki jest największy.

”;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„ Art. 12. Dochody uzyskane z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przez osoby prawne lub osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są zwolnione od podatku dochodowego, odpowiednio na zasadach określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wielkość zwolnień podatkowych określają rozporządzenia Rady Ministrów ustanawiające strefy z zachowaniem zasad określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 141, poz. 1177 oraz z 2003 r. Nr 159, poz. 1537). ”;

4) uchyla się art. 13;

5) w art. 17 uchyla się ust. 2;

6) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Zezwolenie wygasa z upływem okresu, na jaki została ustanowiona strefa. ”,

b) uchyla się ust. 2.

Art. 2 W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 110, poz. 1039) art. 1b otrzymuje brzmienie:

„ Art. 1b.

1. Ulgi i zwolnienia podatkowe w zakresie podatków i opłat lokalnych przyznane kościołom i związkom wyznaniowym regulują odrębne ustawy.

2. Zwolnienia z podatku od nieruchomości przyznane z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terenie specjalnych stref ekonomicznych regulują przepisy ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz.U. Nr 188, poz. 1840). ”.

Art. 3 W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 117, poz. 1228) uchyla się art. 5.

Art. 4 W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz.U. Nr 141, poz. 1177 oraz z 2003 r. Nr 159, poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„ Art. 5a. Wartość pomocy regionalnej udzielonej osobowej spółce handlowej z tytułu inwestycji prowadzonej w specjalnej strefie ekonomicznej oblicza się z uwzględnieniem wartości pomocy publicznej otrzymanej przez każdego ze wspólników tej spółki w zakresie podatku dochodowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz.U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 188, poz. 1840). ”;

2) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„ Art. 44a. Wspólnicy osobowych spółek handlowych prowadzących działalność gospodarczą w specjalnych strefach ekonomicznych na podstawie zezwolenia są zobowiązani do przedstawiania informacji niezbędnych do realizacji przez te spółki obowiązków wynikających z art. 39 ust. 2 i art. 44 ust. 1–3. ”.

Art. 5

1. Z zastrzeżeniem ust. 6, przedsiębiorca, który posiada zezwolenie uzyskane przed dniem 1 stycznia 2001 r., zachowuje prawo do zwolnień podatkowych określonych w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.:
 - 1) w okresie do dnia 31 grudnia 2011 r. - jeżeli był on w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy małym przedsiębiorcą,
 - 2) w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. - jeżeli był on w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy średnim przedsiębiorcą
- w rozumieniu załącznika 1 do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.Ur. WE L 10 z 13.01.2001 r.).
2. Dochody uzyskane przez przedsiębiorcę innego niż przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., są zwolnione z podatku dochodowego w zakresie ustalonym w art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, z tym że:
 - 1) maksymalna dopuszczalna wielkość pomocy publicznej wynosi:
 - a) 30% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących działalność w sektorze motoryzacyjnym,
 - b) 75% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących działalność inną niż określona w lit. a na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2000 r.,
 - c) 50% kosztów inwestycji poniesionych do dnia 31 grudnia 2006 r. - dla przedsiębiorców prowadzących działalność inną niż określona w lit. a na podstawie zezwolenia wydanego po dniu 31 grudnia 1999 r.,
 - 2) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej, o której mowa w pkt 1, uwzględnia się koszty inwestycji poniesione przez przedsiębiorcę w trakcie obowiązywania zezwolenia,
 - 3) przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej uwzględnia się całkowitą wielkość pomocy publicznej, jaką uzyskał przedsiębiorca od dnia 1 stycznia 2001 r., z wyłączeniem pomocy publicznej wynikającej z deklaracji podatkowej złożonej za rok 2000,
 - 4) do określenia wielkości pomocy publicznej z tytułu zwolnienia z podatku dochodowego przyjmuje się dochód uzyskany z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy w ramach zezwolenia, pomniejszony o równowartość strat poniesionych na tej działalności przez przedsiębiorcę.
3. W przypadku cofnięcia zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r., przedsiębiorca traci prawo do zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 2, i jest zobowiązany do zapłaty, odpowiednio, podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych objętego takimi zwolnieniami za okres od powstania okoliczności będącej podstawą cofnięcia zezwolenia.
4. W zakresie uregulowanym w ust. 1 i 2 oraz art. 10 i 11 nie stosuje się przepisu art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. Nr 123, poz. 1291).
5. Za przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze motoryzacyjnym uważa się przedsiębiorcę:
 - 1) prowadzącego działalność obejmującą produkcję, montaż lub prace projektowo-wdrożeniowe w zakresie:
 - a) silników spalinowych, ze spalaniem wewnętrznym, a także innych silników stosowanych wyłącznie w pojazdach mechanicznych określonych w lit. b-d,
 - b) samochodów osobowych,
 - c) pozostałych pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu osób,
 - d) pojazdów mechanicznych przeznaczonych do przewozu towarów,
 - e) nadwozi pojazdów mechanicznych, z wyłączeniem przyczep i naczep,
 - 2) będącego dostawcą komponentów, który zaopatruje przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, w komponenty na potrzeby procesu produkcyjnego lub stadium montażu lub bierze udział w pracach projektowo-wdrożeniowych dotyczących produktów wymienionych w pkt 1, pod warunkiem że:
 - a) działalność ta jest wykonywana w bliskiej odległości od miejsca wykonywania działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, przez co rozumie się w szczególności odległość mającą znaczący wpływ na minimalizację kosztów transportu komponentów, w tym pozwalającą na bezpośrednie połączenie miejsc wykonywania działalności obu przedsiębiorców linią kolejową lub taśmą transportującą, oraz
 - b) przedsiębiorca, o którym mowa w pkt 1, jest odbiorcą co najmniej połowy komponentów sprzedawanych przez danego dostawcę
- przy czym przez komponenty należy rozumieć zestaw podstawowych elementów przeznaczonych do produktów wymienionych w pkt 1 lit. a-d, produkowane, składane lub montowane przez dostawcę komponentów i dostarczane przez niego przedsiębiorcy, o którym mowa w pkt 1, przy wykorzystaniu systemu zamówień. W szczególności komponentami są części i akcesoria do pojazdów mechanicznych i ich silników oraz elementy wyposażenia elektrycznego do pojazdów samochodowych.
6. Począwszy od roku obrotowego następującego po roku, w którym:
 - 1) zostało zbytych 100% wkładów udziałów lub akcji przedsiębiorcy będącego małym lub średnim przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1,
 - 2) spółka będąca małym lub średnim przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1, połączyła się z inną spółką,
 - 3) nastąpiło nabycie przedsiębiorstwa od przedsiębiorcy będącego małym lub średnim przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1
- przedsiębiorca traci prawo do zwolnień podatkowych, o których mowa w ust. 1.
7. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 albo 2, jest osobową spółką handlową albo spółką cywilną, uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują w okresie ważności zezwolenia wspólnikom tej spółki.
8. Jeżeli przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 2, jest osobową spółką handlową albo spółką cywilną, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 2, ustala się:
 - 1) odrębnie w odniesieniu do każdego wspólnika tej spółki proporcjonalnie do wielkości jego udziału w zyskach spółki;
 - 2) z uwzględnieniem wielkości pomocy publicznej otrzymanej przez tę spółkę.

Art. 6

1. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie przed dniem 1 stycznia 2001 r., może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw gospodarki o jego zmianę polegającą na zastosowaniu do tego przedsiębiorcy przepisów dotyczących zwolnień podatkowych określonych w art. 5 w miejsce przepisów art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.
2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca może wnosić także o zmianę warunków zezwolenia, w szczególności w zakresie poziomu zatrudnienia i wielkości nakładów inwestycyjnych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może odmówić zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1, jeżeli przedsiębiorca wnosi o zmianę przedmiotu działalności gospodarczej, która w istotny

sposób narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

4. Do zmiany zezwolenia, o której mowa w ust. 1–3, nie stosuje się art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1.

5. Termin złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, upływa z dniem 31 grudnia 2007 r.

Art. 7

1. Wpływy z podatku dochodowego od osób prawnych lub z podatku dochodowego od osób fizycznych, w części określonej w ust. 2, od podatnika będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo 2, działającego na podstawie zezwolenia wydanego przed dniem 1 stycznia 2001 r. i zmienionego stosownie do art. 6, są gromadzone na rachunku Funduszu Strefowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1, zwanego dalej "Funduszem". Jeżeli podatnik ten jest wspólnikiem osobowej spółki handlowej lub spółki cywilnej, na rachunku Funduszu są gromadzone wpływy z podatku dochodowego podatnika z tytułu pozostawania wspólnikiem tej spółki.

2. Wpływy z podatku dochodowego od dochodów osiąganych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, podlegające przekazaniu na rachunek Funduszu, stanowią różnicę między kwotą podatku należnego i zapłaconego przez podatnika w terminie złożenia deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu a kwotą podatku, która podlegałaby zapłacie przy uwzględnieniu zwolnień wynikających z art. 12 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu z dnia 31 grudnia 2000 r.

3. Przekazanie na rachunek Funduszu wpływów, o których mowa w ust. 2, następuje po złożeniu przez podatnika informacji, zgodnie z wzorem określonym na podstawie ust. 9 pkt 2, w szczególności o wysokości zwolnień, o których mowa w ust. 2.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, jest składana do naczelnika urzędu skarbowego w terminie składania deklaracji o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za każdy okres obejmujący okres, za który wpływy z podatku dochodowego lub ich część podlegały przekazaniu na rachunek Funduszu, w formie załącznika do tej deklaracji.

5. Wpływy, o których mowa w ust. 2, są przekazywane przez naczelników urzędów skarbowych, właściwych do poboru podatku dochodowego, na rachunek Funduszu i są gromadzone na wyodrębnionym koncie dla każdego podatnika.

6. Środki pieniężne zgromadzone na rachunku Funduszu niewykorzystane w okresie 6 lat od upływu okresu, na jaki została ustanowiona strefa, zostaną przekazane na rachunek budżetu państwa.

7. Kwoty uzyskane z tytułu oprocentowania środków zgromadzonych na rachunku Funduszu są przekazywane, w terminie 30 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, na pokrycie prowizji z tytułu prowadzenia Funduszu przez Bank Gospodarstwa Krajowego oraz kosztów ponoszonych przez naczelników urzędów skarbowych. Kwota prowizji Banku Gospodarstwa Krajowego nie może stanowić więcej niż 20% wysokości oprocentowania środków zgromadzonych na rachunku Funduszu.

8. Kwota oprocentowania środków zgromadzonych na rachunku Funduszu w części dotyczącej naczelników urzędów skarbowych jest przekazywana na rachunki urzędów skarbowych, których naczelnicy przekazali wpływy, o których mowa w ust. 2, na rachunek Funduszu, proporcjonalnie do wysokości tych wpływów.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i terminy przekazywania i rozliczania wpływów z podatku dochodowego na rachunek Funduszu, z uwzględnieniem terminów dokonywania wpłat podatku dochodowego i terminów ostatecznych rozliczeń;
- 2) wzór informacji, o której mowa w ust. 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełniania, terminu i miejsca jej składania.

Art. 8

1. W Banku Gospodarstwa Krajowego w latach 2005-2023 tworzy się Fundusz Strefowy.

1a. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje o:

- 1) planowanych wydatkach Funduszu na dany rok - do dnia 15 czerwca roku poprzedniego;
- 2) o realizacji wydatków Funduszu w danym roku - do dnia 30 kwietnia roku następnego.

2. Środki Funduszu są przeznaczone na wsparcie nowych inwestycji, związanych z utworzeniem lub rozbudową przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działań obejmujących dokonywanie zasadniczych zmian produkcji bądź procesu produkcyjnego, zmian wyrobu lub usługi, w tym także zmian w zakresie sposobu świadczenia usług, z wyłączeniem kosztów uwzględnionych przy ustaleniu dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej, o której mowa w art. 5 ust. 2.

3. Wsparcia nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2, realizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, z zastrzeżeniem ust. 11:

1) podatnikowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, albo przedsiębiorcy, który na podstawie art. 93 i art. 93a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.) wstąpił we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształconego podmiotu - w razie przekształcenia podatnika wymienionego w art. 7 ust. 1;

2) przedsiębiorcy, w którego kapitale zakładowym podatnik lub przedsiębiorca, o których mowa w pkt 1, posiada udział wynoszący co najmniej 25%;

3) przedsiębiorcy, w którego kapitale zakładowym podmiot dominujący w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. Nr 184, poz. 1539), wobec podatnika lub przedsiębiorcy, o których mowa w pkt 1, posiada udział wynoszący co najmniej 90%.

4. Wsparcie nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2, jest udzielane w formie bezwrotnego wsparcia finansowego w okresie nie dłuższym niż okres, o którym mowa w art. 7 ust. 6, jednorazowo lub sukcesywnie, w rocznych transzach, przy czym:

1) łączna kwota wsparcia nie może przekroczyć kwoty środków, o których mowa w art. 7, gromadzonych na rachunku Funduszu wyodrębnionym dla danego podatnika i maksymalnej dopuszczalnej wielkości pomocy publicznej, określonej zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 8;

2) wsparcie przekazane w danym roku nie może przekroczyć kwoty środków zgromadzonych na rachunku Funduszu wyodrębnionym dla danego podatnika określonych według stanu na dzień ostatniego rocznego rozliczenia podatkowego, z wyłączeniem wpłaconych do tego dnia zaliczek na podatek dochodowy.

5. Otrzymane wsparcie nowej inwestycji nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

6. Organem udzielającym wsparcia nowej inwestycji jest minister właściwy do spraw gospodarki.

7. Wsparcie nowej inwestycji jest udzielane na wniosek podatnika albo przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 3, z tym że w przypadku wniosku składanego przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub 3, jest konieczne wyrażenie zgody przez podatnika albo przedsiębiorcę, o których mowa w ust. 3 pkt 1. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające prawo wnioskodawcy do uzyskania wsparcia.

8. Rada Ministrów określi, mając na względzie zapewnienie zgodności z zasadami udzielania pomocy publicznej oraz sprawnego udzielania wsparcia, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki udzielania wsparcia;
- 2) koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą z tytułu nowej inwestycji, o której mowa w ust. 2;

- 3) maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy;
- 4) rodzaje działalności gospodarczej, na którą nie udziela się wsparcia;
- 5) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 7, oraz wymagane dokumenty;
- 6) termin składania i rozpatrywania wniosku, o którym mowa w ust. 7;
- 7) sposób i terminy przekazywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego udzielonego wsparcia na rachunek wskazany przez podatnika lub przedsiębiorcę oraz informowania o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego, właściwego w sprawach podatku dochodowego podatnika.

9. Podstawą udzielenia wsparcia jest umowa zawarta przez ministra właściwego do spraw gospodarki z otrzymującym wsparcie. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje udzielone wsparcie lub roczną transzę wsparcia na rachunek wskazany przez podatnika lub przedsiębiorcę oraz informuje o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego, właściwego w sprawach podatku dochodowego podatnika.

10. Umowa, o której mowa w ust. 9, określa wartość i harmonogram inwestycji oraz liczbę zatrudnionych pracowników. Umowa określa także wielkość i szczegółowe przeznaczenie oraz zasady rozliczania wsparcia i przyczyny zwrotu udzielonego wsparcia.

11. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić, w drodze decyzji, udzielenia wsparcia, o którym mowa w ust. 2, jeżeli jego udzielenie w istotny sposób mogłoby naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców lub produkcji niektórych towarów.

Art. 9

1. Zwrot nadpłaty podatku dochodowego podatnikowi, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w części tego podatku przekazanej na rachunek Funduszu, następuje ze środków zgromadzonych na koncie rachunku Funduszu wyodrębnionym dla danego podatnika - do wysokości zgromadzonych środków.

2. Kwota nadpłaty, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach podatku dochodowego podatnika, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez naczelnika tego urzędu, na rachunek urzędu.

3. Do zwrotu nadpłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Art. 10

1. Zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budowle i budynki, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie strefy na podstawie zezwolenia, zmienionego stosownie do przepisów art. 6, przez przedsiębiorcę, do którego stosuje się art. 5 ust. 2, w okresie ważności tego zezwolenia.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, stanowią regionalną pomoc publiczną na wspieranie nowych inwestycji.

3. Wielkość zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do maksymalnej dopuszczalnej pomocy publicznej określonej w art. 5 ust. 2.

4. Wysokość zwolnienia określa się według stanu gruntów, budowli i budynków będących podstawą obliczenia podatku za rok 2000 i według stawek podatku obowiązujących w roku 2000 w danej gminie.

5. Gmina, która w danym roku podatkowym nie uzyskała dochodów na skutek zwolnienia przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, z podatku od nieruchomości, otrzymuje w następnym roku z budżetu państwa część rekompensującą subwencji ogólnej na wyrównanie ubytku dochodów, wynikającego ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w wysokości tego zwolnienia.

6. Kwotę przeznaczoną na część rekompensującą subwencji, o której mowa w ust. 5, określa dla każdego roku budżetowego ustawa budżetowa.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wykaz gmin, o których mowa w ust. 5, którym przysługuje część rekompensująca subwencji ogólnej za rok poprzedni, mając na uwadze sprawne przekazanie subwencji.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania i tryb przekazywania części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 5,
- 2) szczegółowe dane niezbędne do ustalenia wysokości utraconych dochodów gmin z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości,
- 3) wzór wniosku o przyznanie części rekompensującej subwencji ogólnej, o której mowa w ust. 5, oraz termin jego składania

– mając na uwadze sprawne przekazywanie subwencji.

9. Kwoty części rekompensującej subwencji ogólnej minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje gminom w terminie do dnia 25 listopada roku, w którym gmina złożyła wniosek, za rok poprzedni.

10. Do części rekompensującej subwencji ogólnej dla gmin, o której mowa w ust. 5, w zakresie prawidłowości sporządzania wniosku oraz zwrotu nienależnie otrzymanych kwot, stosuje się przepisy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

11. W przypadku cofnięcia albo stwierdzenia wygaśnięcia zezwolenia, zmienionego stosownie do przepisów art. 6, przedsiębiorcy, do którego stosuje się art. 5 ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) właściwemu dla przedsiębiorcy w sprawach podatku od nieruchomości kopię wydanej decyzji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się prawomocna.

Art. 11

1. Umorzenie przez organ gminy zaległości z tytułu podatku od nieruchomości należnego za okres od dnia 1 stycznia 2001 r. od gruntów, budowli i budynków zajętych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą na terenie strefy na podstawie zezwolenia, który zawarł przed dniem 1 stycznia 2001 r. umowę, porozumienie lub list intencyjny, którego stroną jest gmina, na terenie której położone są grunty, budowle lub budynki, w którym gmina zobowiązała się zwolnić tego przedsiębiorcę z podatku od nieruchomości, zaniechać poboru tego podatku lub umorzyć zaległości z tytułu tego podatku, dokonane po dniu, w którym nastąpiło poniesienie kosztów inwestycyjnych kwalifikujących się do objęcia pomocą publiczną, stanowi regionalną pomoc publiczną na wspieranie nowych inwestycji.

2. Wielkość umorzenia, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do maksymalnej dopuszczalnej pomocy publicznej określonej w art. 5 ust. 2.

Art. 12 Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 4, art. 6 i art. 11 – które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 2 i art. 10 – które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.